

Protocol d'actuació contra la transfòbia

José Luis Osorio

El grup municipal de Ciutadans (C's), en consens amb els altres grups de la corporació, ha aconseguit tirar endavant per unanimitat la implantació d'un protocol educatiu contra la transfòbia i l'assetjament escolar per identitat de gènere durant el ple ordinari del mes de febrer.

La iniciativa és fruit d'un document que té com a objecte garantir les lliber-

Des de la defensa del lliure desenvolupament de la personalitat i la dignitat, els infants mereixen especial protecció

tats individuals de tots els alumnes i implantar mesures de prevenció i detecció davant possibles casos de discriminació, com també pautes d'intervenció per a l'adequada atenció educativa de l'alumnat menor d'edat no conforme amb la seva identitat de gènere.

La moció insta la Conselleria d'Educació a desenvolupar una estratègia de prevenció de la violència de gènere als centres educatius i als espais d'oci juvenils i es farà extensible també en l'àmbit d'actuació municipal dependent de la Regidoria d'Educació: consells escolars, xarxes d'aules, escoles municipals i programes de suport impulsats des de la regidoria.

Volem convidar també les AMPA, a les entitats i a tota la ciutadania a fer aportacions a l'esborrany que inclou la moció d'aquest protocol.

Des de la defensa del lliure desenvolupament de la personalitat i la dignitat, els infants mereixen especial protecció.

Com a societat no ens podem permetre que encara avui dia molts alumnes reconeixin que són víctimes, per raons d'identitat de gènere, d'agressions físiques o psíquiques o que fins i tot es plantegin canviar de centre.

La manifestació de disconformitat amb el gènere assignat en néixer pot generar en l'infant una situació d'especial vulnerabilitat i és aquí on els professionals de l'educació han de dotar-se d'eines d'actuació en la resolució dels possibles conflictes que es puguin generar. Per tant és fonamental la cooperació entre institucions i entitats en matèria d'assessorament i suport a l'alumnat, a les famílies i a la comunitat educativa.

Per fi, estudis superiors de música

Carles Vega

Cultura i educació són elements essencials per tenir unes persones més lliures, una societat més justa i una ciutat més pròspera. Amb aquesta convicció, a ERC-Avancem hem traçat com a línia prioritària de treball promoure polítiques públiques que garanteixin i facilitin l'accés de la ciutadania a la cultura i a l'educació.

Crear les condicions i els elements necessaris per fer-ho efectiu. I els equipaments educatius i culturals en són uns de fonamentals: sense espais ni recursos materials adequats, és tot gairebé impossible. Per sort, en tenim, de públics i de privats. Però encara en falten. És el cas de la formació musical.

Lleida té una llarga trajectòria en formació musical. Tenim centres de prestigi, però cap d'ells d'estudis superiors, per això els nostres estudiants de música han de marxar si volen avançar en la seua formació musical, amb el Grau Superior de música (equiparable a un grau universitari). Calia esmenar-ho. I en el Ple de la Paeria del proppassat febrer, a proposta nostra, ho vam fer.

A Lleida, crearem el primer conservatori superior públic de Catalunya

Tots els grups municipals vam acordar la creació d'un Conservatori Superior de Música municipal. Gran notícia, perquè eixugava un dèficit. Amb l'afegit que serà el primer conservatori superior públic de Catalunya. Comencem a exercir de capital de la Catalunya interior.

Tenim el lloc: a les instal·lacions on hi ha l'Escola de Música i el Conservatori Professional municipals, adequant uns petits detalls, hi caben també les del Conservatori Superior.

Aquest any s'escau el centenari de la mort i el cent cinquantè aniversari del naixement d'Enric Granados. I també el centenari de creació del Conservatori de grau mitjà. Dos efemèrides importants que calia aprofitar per crear sinergies a l'entorn de la música. Si les coses van com han d'anar, es podrien iniciar els estudis superiors el pròxim curs 2017/2018. Vetllarem perquè no quedi, com tantes coses abans, en bones intencions.

L'habitatge és un dret

La ciutat de Lleida disposarà aquest any de 700 habitatges socials municipals que aniran donant cobertura a més de 2.000 persones. Treballem per garantir habitatges de lloguer social a col·lectius especialment vulnerables com ara les persones menors de 35 anys. Aquest seria el cas, majoritàriament, dels pisos i estudis nous, cedits per una entitat bancària, al barri de la Bordeta, que tenen fins a 40 metres quadrats, moblats i dotats d'aire condicionat per un preu mensual màxim de 195 €.

S'ha de dir que l'Ajuntament de Lleida gestiona aquest conjunt de pisos des de l'Oficina Local d'Habitatge per mitjà de la Xarxa de Mediació per al lloguer social.

Aquest és el fruit real i constatable de la política d'habitatge municipal que portem a terme des de l'equip de govern de la Paeria i que passa per la necessària reconversió de pisos buits en habitatges socials. Per això, continuem negociant amb totes les entitats

Un total de 52 habitatges de lloguer social es beneficiaran aquest any de la bonificació del 50% del rebut de l'IBI

bancàries de la ciutat i, quan cal, obrim expedients que permeten iniciar l'acció sancionadora corresponent.

També són reals els 52 habitatges de lloguer social que aquest any es beneficiaran de la bonificació del 50% del rebut de l'IBI i que posen les coses més fàcils als propietaris que destinin pisos al lloguer social durant tres anys per mitjà de la Borsa Municipal d'Habitatge.

I encara més, la Paeria impulsa el Codi de Bones Pràctiques per a l'Habitatge a Lleida, que ens converteix en pioners i actius en la ferma aposta per les polítiques d'habitatge.

A aquestes polítiques, a més, s'hi sumen iniciatives ja en marxa, com ara

Montse Mínguez

el dret de tempteig exercit en pisos provinents d'execucions hipotecàries, les cessions de pisos d'entitats bancàries per destinar-los a lloguer social, la compra d'alguns d'aquests habitatges, la creació de la comissió municipal d'habitatge o les inspeccions dutes a terme per l'Ajuntament per corroborar l'existència de pisos buits d'entitats financeres, que permeten aplicar les taxes corresponents.

Per una Lleida ben il·luminada

Han passat quatre mesos des que els regidors del Grup Municipal de Convergència i Unió vam engegar la campanya Lleida Fosca per detectar i proposar solucions a les mancances lumíniques als carrers de Lleida. Tanmateix, la il·luminació deficient continua sent, encara a hores d'ara, la principal queixa que rebem de veïns i comerciants.

Perquè el cert és que la privatització del servei l'any 2014 no s'ha traduït ni en un estalvi econòmic per a la butxaca del ciutadà ni en un increment de llum als carrers.

Sent conscients com som que aquest és un problema que preocupa, i molt, als lleidatans, no ens hem quedat de braços plegats. No deixa de ser xocant, però, que hagi de ser l'oposició qui faci la feina que li pertocaria efectuar a l'equip de govern de la Paeria.

És així que, després de gestionar prop de 500 queixes ciutadanes i d'haver de-

tectat 200 punts per sota dels mínims d'intensitat legalment recomanats, vam aconseguir incloure en els pressupostos del 2016 una partida econòmica per re-

La il·luminació deficient dels carrers segueix sent la principal queixa que rebem de veïns i comerciants

forçar la qualitat lumínica de la ciutat, que instem a utilitzar amb caràcter d'urgència. Al mateix temps, hem presentat una proposta a l'executiu municipal perquè faci complir el contracte de l'enllumenat de forma estricta amb l'objectiu de garantir una il·luminació adequada que contribueixi a una via pública endreçada i segura durant les hores de foscor.

Insistim que els veïns de Lleida mereixen una prestació del servei a l'altura del nivell d'impostos que paguen.

Toni Postius

Des del Grup de Convergència i Unió continuarem endavant amb el compromís de situar en el centre d'atenció les vostres queixes i preocupacions. Si voleu fer sentir la vostra veu a l'Ajuntament de Lleida, contacteu-nos per mitjà del nostre web www.tonipostius.cat. Treballem per a vosaltres!

Revista "La Paeria", un conte de color rosa

Paguem 8.000€/mes per aquesta revista i només s'hi veu un color. A Lleida no tot és de color rosa: cal usar tota la paleta cromàtica

un parell de sindicats. Tant de bo el Consell Editorial permeti que la comunicació es faci al servei de la comunitat i no del senyor Àngel Ros.

Els grups rebem abans de cada número la llista tancada dels temes que l'equip de govern publicarà, sense veu ni vot sobre què es tractarà i menys encara sobre la manera de tractar-ho. Tot s'ho cou l'equip de govern.

Per això sospitem que potser haureu llegit unes pàgines enrere els grans resultats de la campanya sobre pobresa energètica: un món rosa on no hi tenen cabuda els diversos casos de talls de subministrament perquè la Paeria no ha fet la feina de signar convenis amb

les subministradores per complir Llei 24/2015.

Potser heu llegit unes pàgines enrere que els lleidatans han gaudit de vora mig milió d'hores gratuïtes per aparcar a la zona blava. Potser ni teniu cotxe, o potser patiu les dificultats de bellugarvos amb bici per Lleida.

O potser us pregunteu si la manera de millorar la mobilitat és regalar parquímetre pagat amb diner públic.

Qui sap si fa unes pàgines us ha cridat l'atenció el projecte de recuperació de l'entorn natural i productiu de l'Horta que diu que té l'equip de govern. Altres grups estem treballant moltes propostes de l'Horta, i la mateixa gent de l'Horta tenen moltes coses a dir. No són dignes de figurar a la revista "La Paeria"?

Si hem de pagar cada mes 8.000 euros per donar informació de la ciutat, potser que no utilitzem només un color. A Lleida no és tot de color rosa. Millor utilitzar tota la paleta cromàtica.

Els 50.000 exemplars de la revista "La Paeria" costen cada mes 7.989 euros a l'erari públic i són un conte de color rosa sobre Lleida, amb la versió de l'equip de govern sobre algunes coses que passen a la ciutat.

El relat hegemònic del PSC només té 2 contrapunts: aquests breus articles dels grups municipals i les engrunes destinades a la "societat civil", que per a aquest govern es restringeix a la FAVLL i

Societat individualista

Juan Gallardo

Des que tinc ús de memòria he escoltat la dita que "la unió fa la força", però últimament aquesta societat cada vegada aposta més per la comoditat de l'individualisme, una societat en què les noves tecnologies indueixen a no sortir de casa, a no relacionar-nos entre veïns, ja no coneixem el veí del davant i cada vegada ens costa més demanar aquests petits favors que antany tant ens ajudaven a estretxer llaços en les nostres comunitats.

Aquesta societat individualista ens arrossega sense adonar-nos a una solitud aterridora i a un egoisme extrem.

L'individualisme és antinatural per a la humanitat. Provoca solitud, tristesa, depressió... no té futur.

D'aquí la importància de fomentar el món associatiu, i de la responsabilitat que tenim les associacions de veïns per buscar la relació entre les persones; associant-nos trobem noves experiències, diversió, solució a problemes de convivència, suport en molts tràmits, activitats de tot tipus (culturals, esportives, lúdiques)... En resum, fomentem "vida" als nostres barris i a la nostra ciutat.

L'individualisme és anti-natural per a la humanitat. Provoca solitud, tristesa, depressió... no té futur

A Catalunya l'associacionisme mou milions de persones i forma part de la nostra història i idiosincràsia, sent primordial per a la nostra convivència, i la FAVLL ha contribuït enormement en aquest aspecte.

El nostre desig és que la FAVLL sigui un lloc de trobada en el qual les associacions de veïns assoleixin el suport necessari per al seu propi funcionament, on puguem compartir les idees, el material, les capacitats, els coneixements, etc. que tanta falta ens fan en aquests temps tan difícils.

Des de la nova executiva de la FAVLL ens hem proposat fer realitat aquesta dita que he citat al començament del text, dinamitzant aquesta federació, acostant a totes les associacions perquè lluitem junts per aquests interessos comuns que fan més agradable la convivència entre veïns... I d'aquesta manera, junts, podrem assolir els objectius que ens proposem.

No ens miris, uneix-te!

Tal com sabem que la unió fa la força, sabem que la millor ofensiva contra el patriarcat és la unió i l'organització feminista. No t'espantis, el patriarcat ja s'ha valgut de la unió i l'organització masculista durant segles. Ha establert xarxes de dominació i violència cap a les dones de forma impune (i també a aquelles que no encaixen en l'heteronormativisme i els rols tradicionals), sotmetent-les a una situació de discriminació, desigualtat i precarietat estructurals.

Que la unió funciona ho hem pogut comprovar recentment, amb la suspensió de les 160 concentracions masculistes arreu del món (dirigides exclusivament a homes heteros). Sabem que hem de continuar amb la denúncia d'atacs masculistes i retrocessos en drets conquerits legítimament. Sabem que la sororitat entre dones i la implicació dels homes compromesos amb l'equitat suma forces i crea xarxes d'un potencial extraordinari, arreu del món.

Per si cal recordar-ho, ser feminista és creure en l'equitat de les persones. Com va dir Angela Davis, "el feminisme és la

Ja n'hi ha prou de ser còmplices, de minuts de silenci, d'estadístiques buides de contingut i d'anàlisi, de contrareformes maquillades, de viure en gàbies d'or

idea radical que sosté que les dones som persones". En altres paraules, poder fer amb la teva vida i el teu cos el que vulguis, al marge d'estereotips, creences, imposicions...

El patriarcat continuarà fent de les seves si ens mantenim en silenci: anomenant-nos bruixes, putes, amargades...; ens continuarà assassinant en l'anonimat; impeding-nos desenvolupar-nos plenament a escala professional; obligant-nos a ser mares o impeding-nos ser-ho, i un llarg etc.

Ja n'hi ha prou de ser còmplices, de minuts de silenci, d'estadístiques buides de contingut i d'anàlisi, de contrareformes

[Espai cedit per la Crida per Lleida-CUP al Grup de Dones de Lleida]

maquillades, de viure en gàbies d'or. Un dia nosaltres ens vam unir per transformar la societat actual en una societat on cada persona sigui lliure, ciutadana i autònoma. I només amb una revolució feminista ho aconseguirem.

Necessitem la teva veu, la teva empenya, la teva solidaritat. Què esperes? Quan t'uneixes per desmantellar-ho juntes?

Contacte: doneslleida@gmail.com

Una plusvàlua més justa

L'impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana, més conegut com a plusvàlua, és un tribut directe que grava l'increment del valor que experimenten els terrenys i que és fruit de les transmissions patrimonials. Per determinar aquest impost es té en compte el valor cadastral dels terrenys o de les finques.

La regulació actual penalitza les transmissions patrimonials, malgrat que no s'hagi produït un increment del valor dels terrenys, i per evitar-ho des del Grup Municipal del Partit Popular hem presentat una proposta a l'Ajuntament de Lleida, aprovada per unanimitat, en la qual es demana al Govern de l'Estat que articuli els mecanismes necessaris perquè la base de l'impost de la plusvàlua s'estableixi tenint en compte l'increment real del valor dels terrenys.

Aquesta proposta té l'objectiu que no es penalitzin les transmissions en què no es produeixi un increment del valor d'aquests terrenys o finques.

Malgrat l'actualització cadastral duta a terme per l'Ajuntament de Lleida en el decurs dels anys 2015 i 2016, són encara moltes les transmissions patrimonials subjectes a un impost massa elevat i que no correspon a la valoració real dels terrenys.

Per això, la Paeria hauria d'adoptar les mesures correctores necessàries sobre el percentatge anual i el tipus de gravamen per adequar la plusvàlua al valor real dels terrenys o de les finques que siguin objecte de transmissions patrimonials.

Els ciutadans de Lleida, a més de l'impost sobre els Béns Immobles (IBI), es-

Els ciutadans de Lleida estan pagant un impost de plusvàlua escandalós que, en molts casos, no poden assumir

Joan Vilella

tan pagant un impost de plusvàlua escandalós que, en molts casos, no poden assumir.

Com a conseqüència de tot això, és necessari establir uns mecanismes més efectius que determinin l'increment real dels terrenys al moment de la transmissió patrimonial per evitar el pagament de tributs excessius i injustos.